

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 51. Quid h̄ic sit præterea notandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

D U B I U M III.

Quis censuram interdicti ferre, & quis tollere
possit.

R Esp. I. Interdicere possunt iidem, qui ex-
communicare & suspendere. Et quidem ut
determinata persona interdicatur, videtur re-
quiri culpa mortalitatis: ut autem feratur interdi-
ctum locale, vel generale in communitatem,
requiritur peccatum valde grave, cum contu-
macia comissum à capite, vel præcipuis
membris, licet reliqui culpâ videntur.

Resp. II. Interdicta localia, & personalia
generalia, quæ Jure communi sunt imposita,
nec reservata, possunt tolli ab Episcopo, vel alio
habente jurisdictionem in communitatem in-
terdictam: non tamen à Religiosis privilegia-
tis, quia locus & communitas foro pœnitentiæ
non subjiciuntur.

Resp. III. Ab interdicto juris personali par-
ticulari, si reservatum non est, quivis approba-
tus potest absolvere. Denique per privilegium
absolvendi ab omnibus censuris, non intelligi-
tur potestas tollendi interdictum locale, aut
personale communitatis.

A D D E N D A.

Q Uæst. 51. Quid hic sit præterea notandum. R. §. 1. 425.
Q Henriq. Avil. Sa, Hurt. putant interdictum
speciale & personale posse ferri ob peccatum ve-
niale, quia non privat majoribus bonis, quam
excommunicatio minor, quæ ob veniale ferri
potest. Sed rectius cum Busenb. & aliis negat Ca-
throp. d. 5. pu. 3. §. 2. n. 9. quia privat maximis
bonis

926 bonis communibus, longeque pluribus, quam excommunicatio minor.

426. §. 2. Interdictum aliquando est purè pena, si nempe feratur ad certum tempus propter delictum præteritum, & tale interdictum cessat hoc tempore elapsō absque ulla solutione: aliquando est censura, si feratur ut medicina propter contumaciam præsentem & illius correctionem, & tum indiget solutione, *Suar. Sa, Cth. Regin. Sayr. Fill. Dicast. d. 5. n. 208.*

427. §. 3. Si Episcopus verbis expressis non sustulerit, attamen non servet ipsem interdictum se latum, per hoc præscise non videtur tollere, quia tamen præsumi non debet, quod velit peccare, peccaret autem secundum dicta n. 414. si ageret contra interdictum necdum sublatum, putat *Dicast. n. 245.* hoc respectu aliorum esse sufficiens signum, quod illud re ipsa sustulerit.

428. §. 4. Ad tollendum interdictum requiritur signum externum, non tamen determinata verba vel ceremonia. *Dicast. à n. 242.*

Qui plura volet de tota materia interdicti, consulat *Castrop.* & *Dicast.* utrumque totā disput. 5. qui de illo accuratē tractant.

C A P U T V.

De Irregularitate.

¶ **E**T si Irregularitas non sit censura, propter similitudinem tamen, quam cum ea habet, communiter eidem annexitur, quapropter & hic subjungo.

D U B I U M I.

Quid & quotplex sit irregularitas.

¶ **R**ESP. I. Est impedimentum Canonicum, suspicionem Ordinum sacrorum & suscep-

ptorum